

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II.461/2024/13.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2024. október 07. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

végzést:

A jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társa ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék 2024. április 25. napján kihirdetett 9.B.353/2023/49. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott 2022. május 31. napjától, Terhelt2 IV. rendű vádlott 2022. február 25. napjától állt bűnügyi felügyelet alatt, és mindkét vádlottat érintően mellőzi a bűnügyi felügyelet beszámítására vonatkozó rendelkezéseket.

Terhelt2 IV. rendű vádlott személyazonosító igazolványának száma:

A másodfokú határozat ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] A Debreceni Törvényszék a fenti számú ítéletével Terhelt1 I. rendű vádlottat kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdés] miatt, mint társtettes 5 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 500 nap – egy napi tétel összegét 1100 forintban megállapítva – összesen 550 000 forint pénzbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. Terhelt2 IV. rendű vádlottat bűnszövetségben elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. (1) bekezdés 4. fordulat, (2) bekezdés a) pont] miatt, mint társtettes 3 év 4 hónap fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 400 napitétel – egy napi tétel összegét 1100 forintban megállapítva – összesen 440 000 forint pénzbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. Megállapította, hogy a vádlottak a szabadságvesztés büntetésükből legkorábban a büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a pénzbüntetés meg nem fizetés esetére történő átváltoztatásáról, Terhelt1 I. rendű vádlott vagyonára 11 490 000 forint összegre, valamint a tőle lefoglalt 208 500 forint, míg Terhelt2 IV. rendű vádlott vagyonára 808 600 forint összegben vagyonekobzást rendelt el. Rendelkezett továbbá az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, valamint a felmerült bűnügyi költség megfizetéséről.

[2]

A fenti ítélet ellen Terhelt1 I. rendű vádlott és védője elsődlegesen felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése érdekében, míg

Terhelt2 IV. rendű vádlott és védője egyaránt a büntetés enyhítése érdekében jelentettek be fellebbezést. Másik oldalról az ügyész a nyilatkozattételre fenntartott törvényes határidőn belül mindkét vádlott terhére súlyosítás végett, hosszabb tartamú fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabása és hozzá igazodó közügyektől eltiltás alkalmazása érdekében élt jogorvoslással.

[3] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.230/2024/3. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, míg a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Rámutatott, hogy az ügyben korlátozott felülbírálat szabályai érvényesülnek, így az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát a másodfokú bíróság nem vizsgálja. A cselekmény jogi minősítését törvényesnek tekintette, azonban a büntetés kiszabása körében álláspontja szerint bár az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabási körülményeket részletesen felsorolta és értékelte, azonban túlzott jelentőséget tulajdonított az enyhítő körülményeknek, mely alapján eltúlzottan enyhe büntetéseket alkalmazott. Nem volt kellő figyelemmel a cselekmények elszaporodottságára, a társas elkövetésben rejlő fokozottabb társadalomra veszélyességre. Terhelt1 I. rendű vádlott terhére szükséges értékelni a bünszövetségben történő elkövetést is, amely a cselekmény minősítésében nem jelenik meg, de a súlyosító körülmények figyelembevehető. A büntetési célok kellő érvényesülése, az általános és az egyéni megelőző hatás érdekében indokolt a büntetések súlyosítása, továbbá mindkét vádlott esetében a bűnügyi felügyeletben töltött idő esetében a beszámítás korrigálása, ezért indítványozta, hogy a Debreceni Ítéltábla tanácsülésen eljárva a Debreceni Törvényszék ítéletét akként változtassa meg, hogy Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 IV. rendű vádlottakkal szemben kiszabott fegyház végrehajtási fokozatú szabadságvesztés büntetés, valamint közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát emelje fel, illetve az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról rendelkezést pontosítsa, egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

[4] Terhelt1 I. rendű vádlott védője előkészítő iratában elsődlegesen a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés elutasítását kérte. Ennek indokaként rámutatott, hogy I. rendű vádlott tekintetében a mértékes indítvány 5 év 6 hónap szabadságvesztés kiszabása volt, ehhez képest az elsőfokú bíróság 5 év szabadságvesztést alkalmazott. A fennmaradó 6 hónap nem olyan tartamú különbség, amely megalapozná a szankció súlyosítását. A védő a kiszabott büntetés enyhítésére látott alapot Terhelt1 I. rendű vádlottnak a büntetőeljárás során tanúsított együttműködő magatartására, büntetlen előéletére figyelemmel. Rámutatott, hogy szabadlábra helyezése óta életében pozitív változás következett be, jogkövető magatartást tanúsít. Beismerésével a nyomozás során a felderítői munkát hatékonyan segítette, a váddal egyezően elismerte a büntetőjogi felelősségét. Védő beadványában felhívott több korábbi ítéltáblai határozatot, amelyek alapján a büntetés enyhítése reális indítványnak tekinthető. Hivatkozott továbbá az egyéniesítés és a belső arányosság követelményére is, mindezekre figyelemmel indítványozta az elsőfokú ítélet megváltoztatását és az I. rendű vádlottal szemben lényegesen enyhébb büntetés kiszabását.

[5] Terhelt2 IV. rendű vádlott védője fellebbezésének indokolásában szintén rámutatott, hogy a mértékes indítványhoz képest ügyfele 6 hónappal kedvezőbb büntetést kapott, azonban ezt is eltúlzottnak tartotta. Védence az előkészítő ülésen beismerő vallomást tett, nagyban segítve ezzel a bíróság munkáját. Büntetés kiszabása során kérte figyelembe venni a vádlott kedvező személy körülményeit, az eljárás elhúzódását, ezért a büntetés enyhítését, valamint a szabadságvesztés végrehajtás fokozatának börtönben történő meghatározását indítványozta.

[6] A Debreceni Ítéltábla az ügy elintézésére az ügyészi indítványnak megfelelő tanácsulást tűzött ki, azonban I. rendű vádlott védőjének a Debreceni Ítéltáblához 2024. július 30. napján érkezett beadványa alapján nyilvános ülésre tért át, így a Be. 599. §-a szerinti nyilvános ülésen került sor az elsőfokú ítélet, valamint az azt megelőző eljárás felülbírálatára.

[7] A nyilvános ülésen – melyen az ügyész nem vett részt – Terhelt1 I. rendű vádlott védője az enyhítésre irányuló fellebbezését és annak írásbeli indokait fenntartva azt indítványozta, hogy az ítéltábla enyhítő szakasz alkalmazásával az 5 éves minimum tartam alatt határozza meg a büntetés mértékét. A vádlott büntetlen előéletére, beismerő vallomásra, megbánó magatartására, rendezett életvitelére hivatkozott, illetve a több vádlottas ügyben eddig kiszabott büntetések és a belső arányosság követelménye is álláspontja szerint ezt a büntetéskiszabást igazolja.

[8] Terhelt2 IV. rendű vádlott védője írásbeli beadványával egyezően kérte a kiszabott büntetés enyhítését, egyben a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés elutasítását.

[9] Terhelt1 I. rendű vádlott az utolsó szó jogán arra hivatkozott, hogy életvitele teljesen megváltozott, gyülekezetbe jár, illetve újra az egészségügyben dolgozik. Terhelt2 IV. rendű vádlott sajnálta a bűncselekmény elkövetését, méltányos büntetés kiszabását kérte.

[10] Az ügyben bejelentett két irányú fellebbezést a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján jelentették be, ezért a másodfokú eljárásban a korlátozott felülbírálat szabályai irányadóak. Fellebbezések ugyanis kizárólag a kiszabott büntetést sérelmezték kétirányból. A korlátozott felülbírálat azt jelenti, hogy a felülbírálat elsődlegesen csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezésekre vonatkozik, azonban a Be. 590. § (5) bekezdésének szabályai bizonyos körre kiterjesztik, ez esetben is a felülbírálatot. Így a másodfokú bíróságnak ellenőrizni kell az eljárási szabályok betartását, az esetleges abszolút hatályon kívül helyezési okok ellenőrzését, vizsgálni kell a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezéseket, ha a vádlottakat fel kell menteni vagy velük szemben az eljárást meg kell szüntetni, valamint felül kell bírálni a bűncselekmények minősítésére vonatkozó rendelkezéseket is. Ezen kívül a másodfokú bíróság hivatalból dönthet a Be. 590. § (7) bekezdésének előírása szerint az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben.

[11] Az ítéltábla a felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék az eljárást a perjogi szabályok megtartásával folytatta le, nem vétett olyan perjogi hibát, amely az érdemi felülbírálatot kizárná.

[12] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja értelmében a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta a törvényszék ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította, mivel a mértékes fellebbezésnél az elsőfokon megállapított tényállás rögzül, azaz a tényálláshoz kötöttség teljes.

[13] A megállapított tényállásból helyes volt a vádlottak bűnösségére vont következtetés és ugyancsak törvényes a cselekmények minősítése is. A tényállás alapján a vádlottak felmentése szóba sem jöhetett, eljárás megszüntetési ok pedig nem merült fel.

[14] A büntetés kiszabása körében előterjesztett fellebbezések nem alaposak.

[15] A szankciók felülbírálata a Be. 590. § (5) bekezdés d) pontján alapult, a másodfokú eljárás fő kérdése mind vádlói, mind védelmi oldalról a kiszabott szankció célszerűsége, törvényessége volt.

[16] Ennek során az ítéltábla azt állapította meg, hogy a Debreceni Törvényszék által Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 IV. rendű vádlottal szemben alkalmazott büntetései minden tekintetben törvényesek, arányosak, azok megfelelően igazodnak az általuk megvalósított cselekmények tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövetők társadalomra veszélyességéhez, valamint az egyéb, a büntetés kiszabását meghatározó körülményekhez.

[17] A mindenkori büntetés kiinduló alapjául szolgáló, a törvény által kiszabható büntetés mértékét Terhelt1 I. rendű vádlott esetében a törvényszék helyesen határozta meg ítéletének [42] bekezdésében. E szerint vele szemben 5 évtől 20 évig terjedő szabadságvesztés volt kiszabható, mely büntetési tartamhoz tartozó törvényi középérték 12 és fél év volt. Terhelt2 IV. rendű vádlott esetében – bár az ítélet ezt nem tartalmazta – a büntetési tételkeret 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztés, melynek törvényi középértéke 7 év 6 hónap. Ehhez képest a büntetési tartamok 5 évben, illetve 3 év 4 hónapban történő meghatározása még az egyéniesítés követelményére figyelemmel sem tekinthető eltúlzottnak, figyelemmel a több mint 1 éves elkövetési időtartamra és a minősítést megalapozó négy és félszeres kábítószer mennyiségre is.

E ponton megjegyzendő, hogy már az elsőfokú eljárás során előterjesztett mértékes ügyészi indítvány is meglehetősen méltányos volt, azonban a bíróság még ettől is a vádlottak javára tért el. Büntetéseket a törvényi minimumhoz közeli mértékben, sőt I. rendű vádlott esetében a törvényi minimumban, míg IV. rendű vádlott esetében az alatt határozta meg enyhítő szakasz alkalmazásával. Az elsőfokú bíróság által az I. rendű vádlottnak a mértékes indítványhoz adott 6 hónapos kedvezményen túl figyelemmel kell lenni arra is, hogy a törvényi minimumban, 5 évben meghatározott szankció kiszabásával Terhelt1 I. rendű vádlottat a reintegráció lehetőségétől sem zárta el. Mindezekre, valamint a Terhelt2 IV. rendű vádlottal szemben enyhítő szakasz kiszabásával meghatározott büntetési tartamra figyelemmel az ítéltábla a szankciók további mérséklésére kellő okot nem látott. A hasonló ügyekben alkalmazott, a bírói gyakorlatnak is megfelelő büntetések miatt a szankciók súlyosítását sem látta indokoltnak.

[18] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla a Debreceni Törvényszék ítéletét a Be. 604. § (1) bekezdés b) pontja és 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy a vádlottak tekintetében a 2022. február 25. napjától bűnügyi felügyeletben töltött idő esetében mellőzte a beszámításra vonatkozó rendelkezéseket, tekintettel arra, hogy egyik vádlott sem állt olyan bűnügyi felügyelet hatálya alatt, amelynek során a bíróság számukra előírta volna, hogy lakást vagy egyéb helyiséget, intézményt, vagy ahhoz tartozó bekerített helyet engedély nélkül nem hagyhatnak el. Az ítéltábla pontosította Terhelt2 IV. rendű vádlott személyazonosító okmányának a számát.

[19] A határozat elleni fellebbezést a Be. 615. § (5) bekezdése kizárja.

Debrecen, 2024. október 7.

Dr. Elek Balázs sk. a tanács elnöke, Dr. Toma Attila sk. előadó bíró, Dr. Sörös László sk. bíró

Záradék: A Debreceni Törvényszék 9.B.353/2023/49. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.II.461/2024/13. sz. másodfokú határozat által a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2024. október 7.

Dr. Elek Balázs sk.
a tanács elnöke